

Universitätsbibliothek Wuppertal

Theokritu eidyllia, tutești mikra poēmata hex-kai-triakonta

Theocritus

Francofurti, 1553

XIX: Ἐπιτάφιος Βίωνος βουκόλου ἐρωτικοῦ

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-724)

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

Πολλά τῶν ὧν ἑλένα μεμναμένοι, ὡς παλαιὰ θνητὰ
 Ἀνέρες γενναίη κ' ὅτιος μας ὄν ποθέοισαι.
 Πρᾶται ρι σέφανον λωτῶ χαμοῦ ἀυξομένοιο
 Πλέξασαι, σκιδρὰν καταθῆσομεν ἐς πλατάνιστον.
 Πρᾶται δ' ἀργυρέας δ' ὅλ' πιδος ὕψον ἄλ' εὐφάρ
 Λαζόμηναι, σάξεν μ' ἐς ὧν σκιδρὰν πλατάνιστον.
 Γράμματα δ' ἐν φλοιῷ περὶ γὰρ ἔτι, ὡς πρὶν πῆς
 Ἀνγνοίη Δωρεῖσι, σέβ' ἑμ' ἑλένας φθ' ἐν εἰμί.
 Χείροισ' ὧ νόμφα, χείροισ' ὧ πένθετε χαμῆς.
 Λατῶ μὲν δὴν, λατῶ κεκορῶτο ὅφ' οὐκ ἔμιν
 Εὐτεκνίλῃ, κύπρις δ' ἐθ' ἀκ' κύπρις ἴσον ἔραδι
 Ἀχάλλων, Ζεὺς δ' ἐκρονίδας Ζεὺς ἄφθιρ' ὄλβον,
 ὧσ' δ' ἐν πατρίδ' ἂν εἰς δὲ πατρίδας πάλιν ἔλθῃ.
 Εὐδ' ἐς ἀχάλλων σέρον φιλότῃτα πλέοντες
 Καὶ πόδον, ἔργα δ' ἐπ' ἑς ἄω, μὴ τι λώθητε.
 Νεύρωθα καὶ μ' ἐς ὄρθρον, ἐπεὶ καὶ πρᾶτος ἀοιδὸς
 Εξ ὀνῆας κελαδῆση, ἀναχὼν ἐν Ἰχάδ' ἱερὴν.
 Ἰμάν' ὧν μέναιε γάμψ' ἰδὲ τῶνδε χερσίν.
 Ἰγλίου Μ. Μωσχιανὸν Ημφίον.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΒΙΩΝΟΣ ΒΟΥ

κόλ' ἐρωπκοῦ. Εἰλύχαιον 19.

Ιλινά μοι στυγχεῖτε νάτω καὶ δώριον
 ὕδωρ.

Καὶ ποταμοὶ κλαίετε ὅν ἱμῶν ὄν-
 τα Βίωνα.

Νῦν

Νῦν φυτέ μοι μύρεσθε, ὦ ἄλστα νῦν γράοιθε,
 λυθεα νῦν συγνοῖσιν ἄτ' πνεῖοιτε κορύμβοις.
 Νῦν ῥόχα φοινίσθετε τὰ πένθημα, νῦν αὐτὸ μῶνα,
 Νῦν ὑάκινθε λάλητ' ἅσ' ἀγαμματα ἢ πλεοναῖα.
 Λάμβανε ῥῖς πετάλοισι, καλὸς τέθνηκε μελίκταις.

Ἀρχετε σκελικοὶ τῷ πένθειος, ἄρχετε μοῖραι.
 Λοδόνει αἰ πικνιόσιν ὁ δ' ὑρόμηναι πτὶ φύλλοις
 Νάμασι ῥῖς σκελοῖς ἀγγέλατε ἢ Ἀρεθούσῃς,
 ὅτ' ἰ Βίων τέθνηκεν ὁ σκολλῶν, ὅτ' ἰ Βῶν αὐτῶν
 καὶ δ' μέλος τέθνακε, ὦ λυθο δωρὶς αἰοῖσθε.

Ἀρχετε σκελικοὶ τῷ πένθειος, ἄρχετε μοῖραι.
 Στυμόνιοι μύρεσθε πρὶ ὑάκινθον αἰλίνα κυκνοί,
 καὶ γρόδοις σμαρτάσι μελίσθετε πένθημον ὦ δ' ἄλστα,
 οἷαν ὑμετέροις πτὶ χεῖλεσι γῆρ' ἄσθιν.
 εἶπατε δ' αὐτὸ κούραις οἷα γρῖσιν, εἶπατε πάσαις
 Βισονίαις νύμφαισιν ἀπώλῃς δώεος Ορφέως.

Ἀρχετε σκελικοὶ τῷ πένθειος, ἄρχετε μοῖραι.
 Κεῖνος ὁ παῖς ἀτέλαισιν ἐράσμι' οὐκέτι μέλπει.
 οὐκέτ' ἐρημάκησιν ἔσθ' ὄφρ' ἴν' ἥμους ἄλει,
 ἀλλὰ πρὶ πλυστῆι μέλος λήθαιεν αἰεῖσθαι.
 ὦρεα δ' ὄδιν ἄφωνα, ὦ αἰ βόβει αἰ πτὶ ταύροις
 Πλαζόμεναι παλονπ, ὦ οὐκ ἐθέλοντι νέμεσθαι.

Ἀρχετε σκελικοὶ τῷ πένθειος, ἄρχετε μοῖραι.
 Σείτο Βίων ἐκλαυσε ταχὺν μόρον αὐτὸς Ἀπόλλων,
 καὶ σάτυροι μύρον· μελὰ γ' ἄλλανόιτε Πείρηποι.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

Καὶ πάντες σπαραχύντ' ἐπὶ σὸν μέλος, αἵ τε καθ' ὕλασιν
 Κρανίδες ὠλύσαντο, καὶ ὕδατα δάκρυα γέμει.
 Λαχὼ δ' ἐν πένθει σπῶν ὁδὸν ὄρεται, ὅτ' ἴσι σιωπῇ,
 Κούκ' ἐπιμιμῆται τὰ σά χεῖλεα, σφ' δ' ἐπ' ὀλέθρῳ
 Δελφίδα καρπὴν ἔειπεν, ἰαδ' ἄνδρα πάντ' ἐμαράνθη.
 Μολῶν οὐκ ἔρξθ' οὐ καλὸν γλῶσσι, οὐ μέλι σίμβλων
 Κάτθανεν ἐν κηρῷ λυπεύμενον, οὐκ ἐπιγίγνεται
 Τὼ μέλειρ' τῷ σὼτε θνατόρ' ἄλλο ζυγαῶδι.

Ἀρχετ' σκελικοῦ τῷ περὶ τοῦ, ἄρχετ' μοῖραι.
 Οὐτόσον εἰναλίαισιν πρὸς ἡὸς μύσας δέλφιν.
 Οὐδ' ἐτόσον πόκ' ἄεισεν ἐνὶ σκοπῇ λοιπὸν ἀκούων.
 Οὐδ' ἐτόσον θρήνησεν ἀν' ὥρεα μακρὰ χελιδόν.
 Ἀλκρόνθ' δ' οὐτόσον ἐπὶ ἄλγισιν ἰχθυόενσι.

Ἀρχετ' σκελικοῦ τῷ περὶ τοῦ, ἄρχετ' μοῖσαι.
 Οὐδ' ἐτόσον γλαυκοῖς ἐνὶ κύμασι κήρυκος ἄδων,
 οὐτόσον ἡρώοισιν ἐν ἄλγεσι παῖδας ἐν αὐτοῖς
 Ἰπλάμηνος περὶ σῶμα κινύρατο Μέμνονος ὄρνιθ.
 Ὡσον ἀπ' ὀφθαλμοῖο κατὰ δούρατον Βίανος.

Ἀρχετ' σκελικοῦ τῷ περὶ τοῦ, ἄρχετ' μοῖραι.
 Ἀδονίδες, πᾶσαι τε χελιδόνες, ἄς πόκ' ἐτόρπεν,
 ἅς λαλῆεν ἐν δασέει, καθεζόμενοι δ' ὑπὸ πρῆμνοισι,
 ἀντίον ἄλλήλοισιν ἐκώκον, αἰδ' ὡς φώνον
 Ὀρνιθῶν, λυπεῖσθε πελειάδας, ἄλλὰ τ' ὕμεις.

Ἀρχετ' σκελικοῦ τῷ περὶ τοῦ, ἄρχετ' μοῖραι.
 Τίς ἦτι σῶς ὅσον γιγνέσθαι τῷ ἰππότητι;

Τίς

Τίς δ' ὦπ' σοῖς καλὰ μοῖσι θάσθ' εἶσ' ὄμμα, τίς θρασὺς οὐ
 εἰσεῖλ' πνεῖψ' ἰδ' σά χεῖλεα καὶ θ' ὄν' ἄσ' μα. (τῶς;
 Αχῶ δ' ἐν δοναίεσσι τεῶς ὠδ' ἰόσκει τ' ἀοιδός.
 Πανὶ φέρω θ' μέλισμα. τάχ' ἄν κακῆνος ἐρεῖται
 Τὸ εἶμα δειμαίνον μὴ δεύτερα στίο φέρηται.

Ἀρχετέσκε λικὴν τῷ πένθεος, ἀρχετέ μοῖσαι.
 Κλαῖει καὶ Γαλάτεια θ' ὄν' μέλος, ἄν' ἦ καὶ ἔτορπος
 Εξομνήαν περὶ στίο πρὶν ἰόνεσσι θαλάσσης.
 Οὐδ' ὅρ' ἴσον κύκλωπι μελίσθεο, θ' ἂν μὲν ἐφονεν
 Ακαλὰ Γαλάτεια, σέ δ' ἂν δὴ ἀπέβλεπεν ἄλμας.
 Καὶ νῦν λαομαχὴν τῷ κύματι, ἐν ἡμαυδοῖσιν
 Εξετ' ἐρημαίαισιν. Εὖος δ' ἐπὶ στίο νομεύει.

Ἀρχετέσκε λικὴν τῷ πένθεος, ἀρχετέ μοῖσαι.
 Πάντα ριῶ βούτα ξυγμάτθανε δ' ὥρα τὰ μοῖσαι.
 Πρὶν ἐνικαῖν ἐρέοντα φιλήματα χεῖλεα παιδῶν.
 Καὶ σύγνον περὶ σῆμα τεὸν κλαῖουσιν ἔρωτες.
 Α κύπρις φιλέει σε πλὺ πλέον ἢ θ' φίλαμα
 Τὸ, πρῶταρ θ' Ἀσδωνιν ἀπρονάσκοντα φίλασε.
 Τοῦτό ριῶ πταμῶν λιγυρώτα τε δεύτερον ἄλμας.
 Τοῦρ μελείνεον ἄλμας, ἀπώλμας πρῶταρ ρι Ομηρῶ.
 Τῆνο θ' Καρχιόπας γλυκὺρὸν εἶμα, καὶ σέ λείποντι
 Μύρεω καλὸν ὕια πολυκλαύτοις φέρεθροισι,
 Πᾶσιν δ' ἐπὶ πᾶσι φωνᾶς ἄλα. νῦν πάλιν ἄλμα
 Χίμα δακρυῖς. ἀνὴρ δ' ὦπ' ἀνδρεί τῆκε.
 Ἀμφότεροι παλαιὸς πελαμαῖοι, ὅς μὲν ἔπινε

Ο ΕΟΚΡΙΤΟΥ

Παλασίδος κρήνας, ὃ δ' ἔχεν πόμα ἴας Ἀρεδούσας.
 Χ' ὡ μὲν τινάρεοιο καλὰν ἄεισε θύγατρα,
 καὶ Οἰεῖδος μέγαν υἱά, καὶ Ἀρεῖδαν Μενέλαιον.
 Κεῖνος δ' οὐ πλέμοις, οὐ δάκρυα, πᾶνα δ' ἔμελλε
 καὶ βῶτας ἐλίπαινε, καὶ αἰείδων ἐνόμνε,
 καὶ σὺν ἡγας ἔτρυχε, καὶ Ἀλέα πόρτιν ἄμελλε.
 καὶ παίδων ἐδ' αἰσκε Πιλάματι, ὅν ἐρωτα
 ἔφερον ἐν κόλποις, ὅν ἤρεσε τὴν ἀφροδίτῃ.

ἄρχετε σκελινὰ τῷ πένθει, ἄρχετε μοῖσαι.
 Πᾶσι βίων θρήνη σκελὺν τὴν πόλιν, ἄστα πάντα.
 ἄσκη μὲν γράσει πλὴν πλεόν Ησίοδιο.
 Πινάρον οὐ πείνοντι τόσον βοιωτὶδες ὕλας.
 οὐ τόσον Ἀλκαῖα πέει μύρατο λέσβος ἐρυμνά,
 οὐδέ τόσον ὅν αἰοῖ δ' ἐνέμυρα κτήϊον ἄστυ,
 σὲ πλεόν ἄρχιλόχοιο πεί πάλρος, αὐτὴ Σαπφούς
 εἰσέπ' σὺ δ' ἐμείλισμα κινύρετ' ἅμιτυλάνα.

ΜΑΡΚΟΣ Ο ΜΟΥΣΟΥΡΟΣ,

ἔλεγε τοιαῦτά τινα λέειν.
 N3 c Πάντες ὅσοις καπνὸν τελέθει σῶμα βακολιασά
 c Εκμοισδὸν σέο πότμον ἀνακλαῖσθαι θανόντος.
 c Κλαῖε σκελίδας δ' ἄσκη κλέος ἐν δὲ κύδωσιν,
 c ὃ πρὶν μεθόοντι βῶδ' ὄμμα πφαιδρὸς ἰδέσθαι.
 c Δάκρυα νῦν λυγρὰς κλαίων χεῖ, ἐν τε πλίταις
 Τειό

ΕΙ
 (Τεωπιδος π
 Εν δ' Ερρακ
 Αντικας δ' ο
 Βακολικας δ
 Κλαρονεμος
 Αλχοις μὲν π
 Αρχεπεσι
 αὐτὴ τὰ μα
 Η τὰ χροῖα
 Ἰστον αὐτὸν
 Αμμοῖ δ' οἱ
 Οπότε πρῶ
 Εὐδομος ἐν μ
 καὶ σὺ μὲν ἐν
 ταῖς νύμφαις
 τῶν ἐγὼ αὐτῶν
 ἀρχεπεσι
 φάρμακον ἔλα
 τίς τὸν πρὸς χεῖ
 τίς δὲ ἐρωτα
 Η δὲ δὴν καλῶ
 ἀρχεπεσι
 ἀλλὰ δ' ἄνα κίχ
 ἀκρὰ καὶ πνοι
 ὡς οὐκ εἰς κατὰ

(Τειοπίδαις ποταμῶσιν ἔτι πρὸς Ἀλέντι Φιλκταῶς.
 * Εν δὲ Συρακοσίοις Θεόκελτος. αὐτὰρ ἐγὼ ρι
 Αὐτογίκατος ὀδύναις μέλω μέλω. οὐ ξένος ὦλ᾽ ἄς
 Βωκολικᾶς. ἀλλ' ἦντ' ἐνδοξάο σπιομαθῆτάς
 Κλαρονόμως μῶλ᾽ ἄς τᾶς δαείλῃ, ἄμμε προύρων.
 Ἀλλοις μὲν τὸν ὄλβον, ἐμοὶ δ' ἀπέλειπας ἀοιδόν.

Ἀρχε τε σκελίκῃ τῷ πενίθιος, ἀρχε τε μοῖσαι.
 αἰσὶ γὰρ μάλα μὲν ἐπ' ἀνκατὰ κῆπν ὄλωντῃ,
 Ἡ τὰ χλωρὰ σέλινα τότ' ὀρθαλῆς οὐλον ἀνκδον
 Ἰστρον αὐ ζώνοντι, καὶ εἰς ἔρς ἄλλο φύοντι.
 Ἀμμεσ δ' οἱ μεγάλοι, δὲ κ' ῥῥοί, ἢ σοφοὶ ἀνέβδν,
Οππότε πρῶτα θάνατος αἰαλκοὶ ἐν χθονὶ κοίλα
Εὐδομες, εὐμάλα μακρὸν ἀτέρμονα νήχετον ὕπνῃ.
 Καὶ σὺ μὲν ἐν σιγᾷ πεπνυκαμένος ἔασσαι ἐν γᾶ,
 Ταῖς νύμφαισι δ' ἔδδξεν αἰεὶ ἐν βάρβαρον ἄδεν.
 Τῷ δ' ἐγὼ οὐ φθονέοιμι, εἰ γὰρ μέλος οὐ καλὸν ἄλλαι.

ἀρχε τε σκελίκῃ τῷ πενίθιος, ἀρχε τε μοῖσαι.
 Φάρμακον ἦλθε βίων πρὶ τὸν σόμα, φάρμακον ἦλθε
 Τίς ἴδν ρίς χεῖλεσι πρὶ ἔδραμε, κοῦκ ἐλτοκάνθη;
 Τίς δὲ βροχὸς πασῶν ἡνιάμβρος ἡ κορδαων ρι,
 Ἡ δὲ νύκτα καλέων ρι φάρμακον, ἐκφυλν ὠδόν;

Ἀρχε τε σκελίκῃ τῷ πενίθιος, ἀρχε τε μοῖσαι.
 ἀλλὰ δὲ καὶ κίχῃ πάντας. ἐγὼ δ' ἴπν πένθει θρόνῃ,
 Δάκρυα καὶ τὸν οἶον ὀδύρομαι. εἰ δυνάμει δὲ
 ὡς ὀρφεὺς καταβάς πρὶ τὰρταρῃ, ὡς πρὸς ὀδύσσει,

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

ὧς πάρος Αλκείδης, κῆγ' ὅτ' ἄν' ἐς δόμον ἦλθον
 Πλατῆος, ὥσ' ἐν ἰδιδίμῳ εἰ πλῆσθ' ἡμελίσσας.
 ὧς ἂν ἀκουσάμεν τι μελίσσαι, ἀλλὰ ὑπὸ κώρῃ
 Σικελικόν τι λήθονε, ὅσσ' ὁ πρὸς κολῶσθ' ὄν,
 Κᾶκείνη σκελαῖσιν ἐν Αἰτναίαισιν ἔπαυξεν
 Αἰόσι, ὅ μ' ἐλὼς ἦσε β' ὄλεον, οὐκ ἀγέρας θ'
 Εἰς ὅθ' ἀμολῶν, ὥς ὅρφεϊ πρόθεν ἔσθ' ὄν
 Λοῖα Φορμίζοντι πελάσσον Εὐρυδίκην.
 Καί σε βίον πέμψ' τοῖς ὥσ' ἐπιν, εἰ δέ τι κῆγ' ὄν
 Συρίσθ' ἐν δυνάμει, πρὸ πλῆσθ' κ' ἐν δ' ἄσθ' ὄν.

Thyllion
 II. M. / ch.

ΕΥΡΩΠΗ, ΕΙΔΥΛ
 λιον. κ'.

Ἐρώπη πρὸς Κύπρις ὅς γ' ἔλκυν ἦ
 κεν ὄνειρον,
 Νῦν δ' ὅτε ξίτατον λάχθ' ἴσατη,
 ἐγγύθ' ὅς ἦσ' ὄν.
 Ὑπὸς ὅτε γλῦκ' ὄν μέλιτος βλεφα
 ροῖσιν ἐφίζων

Λύσι μέλιτος, περὶ αὐτὴν μαλακῶ κατὰ φάει ἀδυσμῶ.
 Εὐτε ἡ' ἀξέκων πρὸς ἀνέται ἔθνος ὄνειρων.
 Τῆμος ὅτ' ὥρφοῖσιν ἐνὶ κνώσας θ' ὄμοισι
 Φοίνικος θυγατὴρ, ἐπὶ πρὸς ἐν θ' Εὐρώπειαν
 ὄν θ' ὄν ἡ πρὸς ὄν διὰς περὶ εἶο μάχης.

Λοιπὸν